

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžr/38/2014
Identifikačné číslo spisu:	2013200070
Dátum vydania rozhodnutia:	19.11.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Jarmila Urbancová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:2013200070.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a členov senátu JUDr. Milana Moravu a JUDr. Petry Příbelskej, PhD., v právnej veci navrhovateľov: 1. Y. E. C. J., bytom V. XX, XXX XX M., právne zastúpený: JUDr. Miroslav Nuňuk, advokát, so sídlom v Bratislave, Cintorínska ul. 22, 821 04 Bratislava, 2. U. J., bytom L. XX, XXX XX F., proti odporcovi: Okresný úrad Trnava, katastrálny odbor, so sídlom v Trnave, Vájanského 2, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu z 21. septembra 2012, č. V 2907/11-02, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trnave, č.k. 44Sp/7/2013-51 zo 16. septembra 2013, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 44Sp/7/2013-51 zo 16. septembra 2013 p o t v r d z u j e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trnave (ďalej aj „krajský súd“) podľa § 250q ods. 3 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“) potvrdil rozhodnutie odporcu z 21. septembra 2012, č. V 2907/11-02, ktorým bol podľa § 31 ods. 3 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam v znení neskorších predpisov (ďalej len „katastrálny zákon“) zamietnutý návrh navrhovateľov 1. a 2. na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, podaného pod číslom konania V 2907/11.

Krajský súd považoval postup odporcu v preskúmanom konaní za vecne správny a odvolanie navrhovateľov 1. a 2. za nedôvodné.

Z predloženého spisového materiálu krajský súd zistil, že medzi navrhovateľom 1. a navrhovateľkou 2. bola uzatvorená 17. marca 2009 darovacia zmluva, kde navrhovateľka 2. vystupovala ako dárkyňa a navrhovateľ 1. ako obdarovaný, pričom predmetom darovacej zmluvy bol dom s popis. číslom 1189, na parc. č. 4253/1, zapísaný v LV č. XXXX, k.ú. M..

Krajský súd mal z predloženého listu vlastníctva preukázané, že v čase uzavretia darovacej zmluvy medzi navrhovateľom 1. a navrhovateľkou 2. bol vlastníkom nehnuteľnosti, ktorá bola predmetom daru iný subjekt a to spoločnosť L & A - CONSULT s.r.o, preto v súlade s platnou zásadou *nemo plus iuris ad alium transferre potest quam ipse habet*, t.j. nikto nemôže previesť na iného viac práv, ako sám má, nemohla navrhovateľka 2. darovať túto nehnuteľnosť inej osobe.

Rozhodnutie o náhrade trov konania krajský súd odôvodnil s poukazom na § 250k ods. 1 OSP tak, že navrhovateľom 1. a 2., ktorí nemali úspech vo veci, nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Proti rozsudku krajského súdu podali navrhovatelia 1. a 2. odvolanie z dôvodov, že krajský súd neúplne zistil skutkový stav a následne vec nesprávne právne posúdil.

Krajskému súdu vytýkali, že nevykonal žiadny dôkaz k riadnemu zisteniu skutkového stavu potrebného na správne rozhodnutie vo veci nadobudnutia nehnuteľnosti. Mali za to, že v preskúmvanej veci ide o podvod a falšovanie úradných dokladov, z čoho plynie skutočnosť, že list vlastníctva č. XXXX, na ktorom bol najprv zapísaný subjekt TRIST spol. s r.o., IČO:36747581, Kollárska 8, 811 06 Bratislava a následne nehnuteľnosť prevedená na spoločnosť L & A - CONSULT s.r.o sú podvodné a neplatné. Na základe uvedeného navrhovateľa žiadali, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaním napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, eventuálne potvrdil platnosť darovacej zmluvy uzavretej medzi navrhovateľom 1. a navrhovateľkou 2.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení § 246c ods. 1 veta prvá) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania žalobkyne (§ 212 ods. 1 OSP v spojení § 246c ods. 1 veta prvá) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1, 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľov 1. a 2. nie je dôvodné.

V správnom súdnictve preskúmvajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 OSP).

Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní; ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím či postupom orgánu verejnej správy poškodená, dovolala súdu, ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami, ako ten, o koho práva v konaní ide.

Podľa tretej hlavy piatej časti OSP sa postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov.

Z predloženého spisového materiálu vrátane administratívneho spisu vyplýva, že odporcovi bol 8. júna 2011 doručený návrh navrhovateľov na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, ktorého prílohou bola darovacia zmluva zo 17. marca 2009, uzatvorená medzi navrhovateľom 1. a navrhovateľkou 2.. Predmetom darovacej zmluvy bol dom s popis. číslom 1189, na parc. č. 42531/1 zapísaný v LV č. XXXX, k.ú. M.. Podpis navrhovateľky 2., ktorá vystupovala ako darkyňa, bol osvedčený pred notárom JUDr. Ľubicou Zaťkovou 8. júna 2011.

Z dôvodu, že darkyňa nepreukázala vlastnícke právo k prevádzanej nehnuteľnosti, ako aj z dôvodu, že predmetná zmluva neobsahovala náležitosti podľa § 42 ods. 2 písm. a/ katastrálneho zákona, odporca rozhodnutím č. V 2907/11-01 z 30. júna 2011 prerušil konanie a vyzval účastníkov na odstránenie väd podania v lehote 30 dní od doručenia rozhodnutia.

Navrhovatelia požiadali podaním doručeným odporcovi 13. decembra 2011 o predĺženie lehoty

prerušenia konania.

Odporca rozhodnutím č. V 2907/11-02 z 29. decembra 2011 rozhodol o prerušení konania do právoplatného skončenia súdneho konania vedeného pred Okresným súdom v Trnave pod sp.zn. 18C/177/2011, keďže predmetom konania bola otázka vlastníckeho práva k prevádzanej nehnuteľnosti. Okresný súd v Trnave uznesením č.k. 18C/177/2011-28 z 27. februára 2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť 13. marca 2012, odmietol podanie navrhovateľa 1. z dôvodu, že neobsahovalo náležitosti podľa § 42 ods. 3 OSP.

Po právoplatnom skončení súdneho konania sp.zn. 18C/177/2011 odporca rozhodnutím číslo V 2907/11-02 z 21. septembra 2012 podľa § 31 ods. 3 katastrálneho zákona zamietol návrh navrhovateľov 1. a 2. na vklad vlastníckeho práva z dôvodu, že dalkyňa nepreukázala v určenej lehote ani v súdnom konaní, že je oprávnená s nehnuteľnosťou nakladať.

Podľa § 31 ods. 1 katastrálneho zákona správa katastra preskúma zmluvu z hľadiska, či obsahuje podstatné náležitosti zmluvy, či je úkon urobený v predpísanej forme, či je prevodca oprávnený nakladať s nehnuteľnosťou, či sú prejavy vôle dostatočne určité a zrozumiteľné, či zmluvnú voľnosť alebo právo nakladať s nehnuteľnosťou nie sú obmedzené, či zmluva neodporuje zákonu, či zákon neobchádza a či sa neprieči dobrým mravom. Pri rozhodovaní o vklade prihlíada správa katastra aj na skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu.

Podľa § 31 ods. 3 katastrálneho zákona ak sú podmienky na vklad splnené, správa katastra vklad povolí, inak návrh zamietne.

Podľa § 219 ods.1, 2 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd sa oboznámil s obsahom pripojených spisov a preskúmal správnosť záverov krajského súdu, ako aj úvah, z ktorých pri svojom rozhodovaní krajský súd vychádzal. Majúc ho za skutkovo a vecne správny, považuje najvyšší súd za primerané vysloviť, že sa s odôvodnením odvolaním napadnutého rozsudku v celom rozsahu stotožňuje a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dodáva nasledovné dôvody (§ 219 ods. 2, § 250ja ods. 3 OSP).

V zmysle ust. § 70 katastrálneho zákona údaje katastra sú hodnoverné a záväzné (tzv. materiálna publicita katastra), ak sa nepreukáže opak. Ide o vyvrátiteľnú právnu domnienku, ktorej obsah môže byť vyvrátený, ak v konaní vyšiel najavo jej opak. Opak sa pritom môže preukázať v nespornom konaní rozhodnutím katastrálneho orgánu o oprave chyby v katastrálnom operáte podľa § 59 katastrálneho zákona, alebo v sporovej veci rozhodnutím súdu o určení práva k nehnuteľnosti podľa § 80 písm. c/ OSP.

Pokiaľ navrhovatelia namietali, že subjekt zapísaný v LV č. XXXX v k.ú. M. spoločnosť L & A - CONSULT s.r.o., nadobudol vlastnícke právo podvodným spôsobom, mohli sa svojich práv domáhať na všeobecnom súde určovacou žalobou.

Ako vyplýva z predloženého spisového materiálu navrhovateľ 1. podal na Okresný súd v Trnave žalobu vedenú pod sp.zn. 18C/177/2011, avšak táto nespĺňala podstatné náležitosti podania, ktoré navrhovateľ 1. neodstránil ani na výzvu súdu a nespochybnil tak vlastnícke právo k nehnuteľnosti, ktoré podľa LV č. XXXX prináleží spoločnosti L & A - CONSULT s.r.o. Odporca preto postupoval v súlade so zákonom, keď na základe vyššie uvedených skutočností návrh navrhovateľov 1. a 2. na vklad vlastníckeho práva k prevádzanej nehnuteľnosti zamietol z dôvodu, že navrhovateľka 2. nepreukázala vlastnícke právo k nehnuteľnosti, ktoré by ju oprávňovalo previesť nehnuteľnosť na inú osobu (zásada nemo plus iuris ad alium transferre potest quam ipse habet).

Najvyšší súd preskúmal rozsudok krajského súdu a konanie, ktoré mu predchádzalo, a má za to, že zákonnosť napadnutého rozhodnutia a postupu odporcu bola zistená riadne a v súlade so zákonom. Krajský súd dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, keď napadnuté rozhodnutie potvrdil. Preto aj najvyšší súd nemohol inak, ako o odvolaní navrhovateľa rozhodnúť podľa § 219 OSP v spojení s § 250ja ods. 3, § 250l ods. 2 OSP a rozsudok Krajského súdu v Trnave, č.k. 44Sp/7/2013-51 zo 16. septembra 2013 potvrdiť.

O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd tak, že neúspešným navrhovateľom 1. a 2. ich náhradu nepriznal (§ 224 ods. 1 OSP v spojení § 250k OSP v spojení § 250l ods. 2 OSP).

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.